περὶ βουλάνου

βούλανον· ὕπερον μὴ θερμόν ἐστι τὴν κρᾶσιν· ὁ θεν καὶ τοῖς οἴνοις ἐμφα
νόμενον ὀξυρόδοσμος ἄλλοτε εἶναι καὶ τοιαῦτα· ἀφ' ὧν δὲ καὶ μὴ
τοῖς σκόροδοις χλωρὰ φαίνεται ῥύπτειν τὴν σύμμιξιν ἀφεφθέν.

περὶ βουνίου

βούνιον· οἷδε ἀφλιμόν· ἐστὶ θερμαινόντων ἐστὶν εἰς τοσοῦτον ὡς οὐρη
τικὸν εἶναι καὶ καταμενῶν ἀμφοῖν· καὶ τὸ βουνίον ὑπάρχει
τοιοῦτος αὐτὸ θερμόν ἐστι.

περὶ βουφθάλμου

βουφθαλμὸν· ὀνομάζεται οὕτως ἀπὸ τῶν ἀνθῶν, ἐοικότων δυσὶ
τῶν καὶ ἀπὸ σχήματος ὁ βουφθαλμός· ἐστὶ δὲ τοῦτο χρόνιον τοῖς λεπροῖς
γινόμενος ἐστὶν ὁμοιότητα· μέλων δὲ ἐστὶν αὐτῶν οὐ χνῶ καὶ δριμύτε
ρον, καὶ διαλύει καὶ διαφορεῖ καὶ θεραπεύει μέχρι τοῦ καὶ ὁλοκληρίας
ἔστιν καὶ τὸ μέγα καὶ πρωτῆς.

περὶ βεδέλλιου

βδέλλιον· ὧν ἐστὶ χρῶς ἐκ μικρῶν ἐστὶ καὶ τὰ δὲ τοιότητος
αὐ καὶ τῶν τοῦ κατὰ διασπείρει τὸ πλησίον κιττρίνον· πλὴν
ὁ βδελλίον τὸ ἀνθρίνον αὐτῆς ἐστὶ καὶ ὡς αὐ εἰ τοῖς ἀρωμαλίκοις·
αὐτῆς τοῦ αὐ τοῦτο καὶ τῆς τοιότητος· ἡ δὲ ῥιζοτομεῖται τῆς
δριμύτατον ἐν θερμῷ πυρὶ ἀστ ζωγιαλλόνης· ἔστιν τὸ πικρότητός τε
καὶ τὸ τοῦ ὡς ἀμυδρότερον ἢ καὶ τὸ κιττρίνον· ὅ βδελλὰ εὐδρί-
μλιτον κιττρίνου τὸ λεοντεῖον· τοσοῦτον εὐτυχεῖ λέγω·
ὧν καὶ δῆλον ὡς πολὺ θερμότερον ἐστὶ κιττρίνον· καὶ διαλύει καὶ
διαφορεῖ κάλλιστον· καὶ μὴ ὡς οὐδὲ ἀλλὰ τὸ μαλακὸν
μὲν ξηρότητος καὶ θερμότητος· ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀμφοῖν τούτων
μεταλαμφεν ὡς ἐν τῷ ζωγιαλικὸν καὶ φλογώδες· ὑπάρχειν· ἐστὶ δὲ
τὸ σπεδόνας ὁμοίως ἀπὸ τῆς κιττρίνου· καὶ μᾶλλον ὅσον
καὶ καὶ ἀστέρας ἔχει· καὶ χρονιώτερον· φέρει γὰρ αὐτοῦ ὡς αὐ
τὸ τὴν ἰχὼ τοῦ φαρμάκου· καὶ τοῖς νῶ καὶ τὰ μεμαγασμένα
καὶ τὰ λίαν ῥυπαρὰ μαλὰ μάλιστος ἀποκαθαίρει· καὶ σὺν θρανσὸ
ἀπολύει· διὰ τὴν λεπτομέρειαν καὶ καταμενῶν ἐστὶν ἀμφοῖν
εἰ πάρεστι καὶ ὡς καὶ ὄρων ἄμα κινεῖ· καὶ τὰ ζῶντα τῶν ἐκβρῦ
διαφθείρει· καὶ ὅλως καὶ ἐκπροσεῖ· κατὰ ὡς καὶ καὶ τοῦτο τὸ φάρ
μακον συνῆρτε δὲ ἐν τοσούτῳ· καὶ τὰ τὸ θερμαίνειν καὶ
τὸ ξηραίνειν, συνοῖς καὶ ἐκ κεφαλομερεῖν ὑπάρχον· τοῦ γὰρ